

Indstævnte blev ved Dommen tilpligtet at betale i Erstatning for det Tab, der maatte antages at være paaført Citanten ved de ommeldte Artikler, et Beløb af indtil 5 000 Kr.

13. Hof- og Stadsretsdom af 20. Marts 1893, jfr. U. f. R. 1893, Side 613.

Bestyrelsen for A/S Hellebæk Fabrikker mod Red. P. Knudsen.

Et efter Begæring af et A/S's Bestyrelse nedlagt Forbud mod, at der i et Dagblad optoges nogen Meddelelse, som med eller uden Navns Underskrift direkte eller indirekte omtalte Selskabets indre Forhold og Virksomhed paa en saadan Maade, at dets Privatlivs Fred derved krænkedes, blev stadfæstet, da nogle i Bladet indeholdte uunderskrevne Artikler efter deres Indhold var egnede til at paaføre Selskabet Tab, navnlig ved at hindre Tilgang af Arbejdere, og da den sidste Artikel udtrykkelig bebudede en Fortsættelse.

14. Højesteretsdom af 4. December 1894, jfr. U. f. R. 1895, Side 84, jfr. L. O. s. H. St. Dom af 18. September 1893, jfr. U. f. R. 1893, Side 1101.

Snedkermester H. P. Schmidt mod Red. Winblad.

I „Social-Demokraten“ for 3. Februar 1891 fandtes en uunderskreven Artikel „Samtlige Snedkere og Stolemagere, der indtil i Lørdags den 31. Januar arbejdede hos nedennævnte Mestre, holder Møde hver Formiddag Kl. 10 i Rømersgade 22, hvorefter følger en Fortegnelse over 20 navngivne Snedkermestre, deriblandt Citanten, samt Adresser. Umiddelbart foran stod en af Formanden for Snedkernes og Stolemagernes Fagforening uunderskreven Artikel: „Konflikten i Møbelfaget. Det er en Selvfølge, at ingen Snedker-svend, hverken herfra Byen eller Provinsen, tager Arbejde hos de Mestre, der har opsagt Lønregulativet.“

Ved Overretsdommen udtales følgende: „Der maa gives Citanten Medhold i, at Navngivelsen af de paagældende Mestre i den ovennævnte Fortegnelse maa forstaaes som sigtende til for Bladets Læsere at udpege de Mestre, hos hvem der fandt Arbejdsnælgelse Sted. Ved denne Publikation har indstævnte uberettiget gjort Forholdene paa Citantens Værksted til Genstand for offentlig Drøftelse, og de paaklagde Artikler maa antages at være beregnede paa at berøve Citanten Tilgang af fornøden Arbejdskraft, hvoraf følger, at indstævnte maa blive erstatningspligtig for den Skade, som Citanten har lidt ved den ulovlige Handlemaade.“

Da de omhandlede Artikler maatte antages i alt Fald at have været medvirkende Grund til det Tab, som Citanten efter Sagens Oplysninger maatte antages at have lidt, tillagdes der Citanten en af Retten fastsat Erstatning.

(Indstævnte gjorde under Sagen gældende, at Tabet ikke kunde skyldes Meddelelsen, da der herskede en udbredt Strejke i Møbelfaget, der var almindelig bekendt. Heroverfor gjorde Citanten gældende, at der fandtes ca. 300 uorganiserede Svende, og at det i alt Fald for disses Vedkommende skyldtes „Social-Demokraten“s Meddelelse om, at Citantens Værksted var „strejkesmittet“, at Citanten ikke blandt de 300 Svende kunde skaffe sig tilstrækkelig Arbejdskraft).

Højesteret stadfæstede Overretsdommen i Henhold til de i den indankede Dom nævnte Grunde.

15. Højesteretsdom af 9. Oktober 1894, U. f. R. 1894, Side 1221.

Advokat Halkier, Aktor mod Anton Jørgensen.

En tiltalt Formand for en Købstadsfagforening for Bødkersvende, som i Anledning af en Uenighed mellem en Bødkermester i samme By og en Bødkersvend og dennes Tilgodehavende i et anonymt Brev havde forlangt, at Mesteren straks skulde betale det af Svenden fordrede, idet det urigtigt meddeltes, at Hovedbestyrelsen havde besluttet, at Mesterens Værksted i modsat Fald vilde blive lukket for Svende, og som i et af Byens Blade havde faaet optaget en Notits om, at Arbejdet var blevet nedlagt hos Mesteren efter Forlydende paa Grund af et Lønningsspørgsmaal — uden at dog nogen Arbejdsstandsning blev Følgen — fundet strafskyldig efter Straffelovens § 245 (Pengeafpresning), selv om tiltalte, hvad denne forklarede, kun havde villet give Bødkermesteren en Advarsel og derhos havde anset Svendens Fordring for fuld berettiget, jfr. Goos: Sp. Del Side 816—19 og U. f. R. 1883, Side 486, 32, 1894, Side 861.